

BOHOSLUŽBA BĚHEM CÍRKEVNÍHO ROKU

Jak slavné jsou příběhy Boží záchrany! Po celý rok a opakovaně znovu a znovu stojí Boží lid uprostřed děje, který připomíná i nabízí velké skutky Boží.

Ten, který přišel v těle, zemřel na kříži a třetího dne vstal, zve svou církev k následování. „Vítězi k poctě zpívejme!“ Na této cestě nás od počátku provází oblak svědků. Vybízí nás k hlasitému vyznání důvěry v Trojjediného.

ADVENT

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo,
vzešla nad tebou Hospodinova sláva. (Iz 60,1)

431

1. Na-vštiv nás, Kris - te žá - dou - cí,
Pa - ne svě - ta vše - mo - hou - cí,
dej nám se v srd - ci po - zna - ti,
bez hrů - zy te - be če - ka - ti.

2. Dej nám žití vykoupení, / život věčný, oslavený. / Věčný,
jenž jsi u věčnosti, / zbav bídy, dej své radosti.

3. Chvála Bohu, Otci, Synu / milému, svatému Duchu, /
vše jednomu Hospodinu, / jenž svým dává žádost čistou,

4. jakož byla od věčnosti, / bude na věky v radosti / mezi
námi bez žalosti, / a to vše z Boží milosti.

τ: Milíčovy modlitby, c.1380 / Jistebnický kancionál, c.1430 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Gaude regina glorie* / Jistebnický kancionál, c.1430

432

1. Aj, čas vzác - ný při - šel,
 v němž Pán slá - vy vy - šel
 k spa - se - ní lid - ské - mu,
 ke cti li - du své - mu,
 k je - ho po - tě - še - ní
 a hří - chů zpro - ště - ní.

2. Toto jsou ti dnové, / o nichž prorokové / od dávna
 pravili, / lidem oznámili: / Dnové vykoupění / a světa
 spasení.

3. V nich nesluší spáti, / ale vzhůru vstáti, / Bohu
 děkovati / a jej milovati, / jenž nám té milosti / dal dočkat
 s radostí.

4. Noc bludů odešla, / záře víry vzešla, / sluší k ní
 prozřítí, / ze sna procítiti, / v světle tom choditi, / ctností
 se odítí.

5. Proto v ctnostech stůjme, / spravednost milujme, /
víru Boží mějme, / bludů se varujme, / neb v nich je
svedení, / jakož praví čtení.
6. Jsouce ke kořenu / přirostlí vinnému, / Pánu Jezu
Kristu, / držme cestu jistou / a nesme ovoce / z víry, jsouce
v lásce.
7. Posilu berouce / z Krista, v něm rostouce, /
poslouchejme jeho / slova předraženého. / I jeho svátosti /
mějme ve vážnosti.
8. Na péči to mějme, / pilně vyšetřujme, / že k soudu
přijde zas, / neb jest uložen čas, / v kterém má souditi, /
všechněm odplatiti.
9. Proto pilni budme, / hříchů se varujme, / čiňme z nich
pokání, / v svatém obcování / vždycky setrvejme / a Boha
milujme.
10. Chvála Bohu Otci / neskonale moci, / i jeho milému /
Synu jedinému, / i Duchu svatému, / budiž vzdána jemu.

†: Havlíčkobrodský kancionál, c.1540 / Evangelický zpěvník, 1979

‡: *Ave yerarchia* / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

Přijď,
jako rosa na suchou zemi,
jako záchrana, po které toužíme,
jako světlo, které prozařuje temnotu,
jako útěcha smutných,
jako domov ztracených.
Ježíši, Synu člověka, přijď ve své moci a slávě.

434

Pro - zpě - vuj - me všich - ni ve - se - le
 a slav - me pří - chod Sy - na Bo - ží - ho
 z ne - be, neb k nám při - šel z vý - so - sti,
 a - by_ nás po - jal do své věč - né_
 ra - do - sti. On jest Král náš, Bůh, Spa - si - tel
 všech nás. Pro - tož je - mu z srdcí či - stých spo - leč - ně
 zpí - vej - me, řkou - ce: Ha - le - lu - ja.

T: Písně chval Božských, 1561 / 2018

M: antifona na úvod rorátních zpěvů *Ecce concipies et patries filium* / Písně chval Božských, 1561 / 2018

435

1. Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých,
 ó věč - ná vra - ta v ne - be - sích,
 všech krá - lů Král_ a pá - nů Pán
 buď s ple - sá - ním_ již u - ví - tán!
 Pln mi - lo - sti náš Stvo - ři - tel
 a svě - ta vše - ho Spa - si - tel
 již bé - ře v chrám se svůj,____
 Si - ó - ne, pro - zpě - vuj!_____

2. On, spomocník všech národů, / má spravedlnost
 v průvodu, / jsa korunován svatostí / a žezlem lásky
 s milostí / v pokoře k nám se ubírá / a nebes brány otvírá. /
 On Bůh, on Pán je tvůj, / Sióne, propěvuj!

3. Ó blaze městu, zemi té, / všem, kdož se k němu hlásíte! / Kde jeho stanou kročeje, / tam svatý mír se rozleje; / kde on, to slunce života, / tam mizí hrobu temnota. / On rádce, štít je tvůj, / Sióne, prozpěvuj!

4. Otevřte brány srdcí svých, / odložte zlost i každý hřích, / a v roucho víry, naděje / necht každý již se oděje, / by Král ten v slávy odění / dal život vám a spasení. / Již k tobě Král jde tvůj, / Sióne, prozpěvuj!

τ: Georg Weissel / Preussische Fest-Lieder, 1642 / Josef Baštecký, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 m: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

436 *kánon*

Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých,
 ó věč - ná vra - ta v ne - be - sích,
 Si - ó - ne, pro - zpě - vuj!

τ: Georg Weissel / Preussische Fest-Lieder, 1642 /
 Josef Baštecký, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / 2018
 m: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 / Paul Horn / 2018

τ: *Veni veni Emmanuel* / Psalteriolum cantionum catholicarum, 1710 / John Mason Neale, Hymns Ancient and Modern, 1861 / Jiří Pejla m: *Bone Jesu dulcis cunctis*, tropus responsoria *Libera me Domine* / Procesionál ženského kláštera, c.1490/1510 / Hymnal Noted, 1851 / Hymns Ancient and Modern, 1861 / 2018 →

437

1. Ó přijď, ó přijď, Im - ma - nu - e - li,
 2. Ó přijď, Pa - ne, ó přijď v lás-ce své,
 3. Ó přijď, svět-lo, ó přijď v temno - tách,

jsi dár-cem spá - sy Iz - ra - e - li.
 lid ztra-ce - ný ať te - be na - lez - ne,
 přijď do míst, kde je bo - lest, smrt a strach.

Čas zá - chra - ny se blí - ží,
 do srd - cí jsi jim zá - kon - dal,
 Tvůj ad - vent ze - mě vy - hlí - ží,

lid vy - svo - bo - dí Syn - Bo - ží.
 ty k pro-ro-kům jsi mlu - ví - val.
 kdy zno - vu při - jde Syn - Bo - ží.

Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.
 Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.
 Ví - tej, ví - tej, Im - ma - nu - e - li.

Dnes při - šla spá - sa k Iz - ra - e - li.
 Dnes při - šel po - koj k Iz - ra - e - li.
 Dnes při - šla ra - dost k Iz - ra - e - li.

438

1. Bo - hu chvá - la buď_ i čest,
 jenž v svých sli - bech věr - ný jest,
 hří - šné - mu již stvo - ře - ní
 se - slal z ne - be spa - se - ní.

2. Otců všech a proroků / vroucí žádost od věků, /
 jak zněl o tom Boží hlas, / splněna již v tento čas.

3. Vítej, Králi věčnosti, / plný pravdy, milosti, /
 ač jsem tebe nehoden, / přijď i ke mně přece jen.

4. Vstup v mé srdce jako král, / abych tvým se vlastním
 stal, / připrav si je, jak chceš sám, / v Ducha svého čistý
 chrám.

5. K tomu, jak jsi v tichosti / přišel ze své výsosti, /
 tak dej, ať ta tichost tvá / v srdci mém vždy přebývá.

6. Těš mne, těš svou pomocí / v slabosti a v nemoci, /
 aby ďábla moc a lest / nesvedla již z tvých mě cest.

7. V poslední když potom čas / v slávy záři přijdeš zas, /
 dej, ať se vším lidem tvým / vesel vsťíc ti jítí smím.

t: Heinrich Held, *Neu-erfundene geistliche Wasser-Quelle*, 1658 /

Ludvík Bohumil Kašpar, *Zpěvník žalmů a písní duchovních*, 1877 /

Evangelický zpěvník, 1979 m: *Veni, redemptor gentium* / Martin Luther, *Eyn*

Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / *Evangelisch-reformiertes Gesangbuch*, 1998

439

kánon
1.

Bo - hu chvá - la buď - i čest,

2.

jenž v svých sli - bech věr - ný jest,

3.

hří - šné - mu již stvo - ře - ní

4.

se - slal z ne - be spa - se - ní.

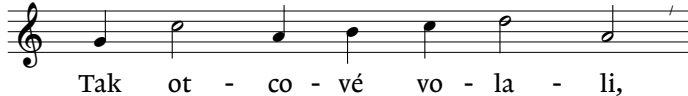
†: Heinrich Held, Neu-erfundene geistliche Wasser-Quelle, 1658 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / 2018 m: Veni, redemptor gentium / Martin Luther, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Matthias Hippe / 2018

440

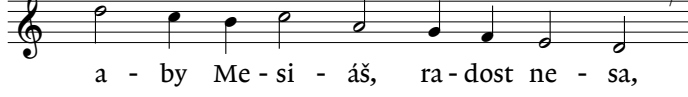
1. Ro - su dej - te, ó ne - be - sa!

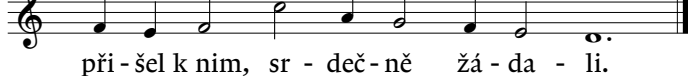
Tak ot - co - vé vo - la - li,

a - by Me - si - áš, ra - dost ne - sa,

při - šel k nim, sr - deč - ně žá - da - li.

2. I přišel k mnohé žádosti / v osobě ponížené / a svlažil deštěm spravednosti / srdce všech věřících zemdlené.
3. Rosu dejte, ó nebesa! / I my také volejme, / aby Kristus Pán, pomoc nesa, / přišel k nám, srdečně žádejme.
4. Neboť od bíd, jež neseme / na tomto bídném světě, / čím dále tím již více schne / jako kvítí od horka v létě.
5. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši, / jakož jsi dávno, na světě jsa, / sliboval své křesťanské říši:
6. „Kdekoli dva neb tři budou / v mém jménu shromážděni, / uprostřed sebe mne dostanou, / chci býti jejich občerstvení.“
7. Chraň své slovo i svátosti / v čistotě mezi námi, / a tak v těch darech nám k radosti / zůstávej, Pane, vždycky s námi.
8. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši! / K příchodu tvému církev plesá, / uslyš srdečnou žádost naši.
9. Učiň konec světa zlosti / jsa všech soudcem a králem, / nám pak otevři z své milosti / ten zlatý nový Jeruzalém.
10. Rosu dejte, ó nebesa! / Ó ať se to vše stane! / Prosbám všech věrných přítomen jsa, / vyslyš i nás, přemilý Pane.

т: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Piesně chval Božských, 1541

441

1. Aj, slyš-te zne-na-dá-ní,
 jak pří-sný k nám zní hlas: „Ó—
 ko-nej-te po-ká-ní, teď pří-hodný_ je
 čas!“ Jan stá-le z pouště vo-lá: „změň-
 -te své smý-šle-ní a slyš-te Bo-ží
 slo-va, jež ve-dou k spa-se-ní!“

2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty, / proroku
 Izraele, / budíš svět zajatý / do nocí hříšných skutků / a do
 mlh nejistot / a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem posíláš. / On
 hoře světa ztiší, / on, pravý Mesiáš, / on, o kterého kdysi /
 proroci prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal křest. / Ten, který
 snímá hříchy, / zde nyní s námi jest / a společenství naše /
 přetváří v tělo své. / Kéž ve své věčné kráse / všem lidem
 zjeví se.

T: Kancionál, 1973

M: Kancionál český, 1683 / Kancionál, 1973

442

1. Bo-ha Ot-ce všichni chvalme a dí-ky
 je-mu vzdávej - me z da-ru pře-vel - mi
 dra-hé-ho, Sy-na jed-no - ro - ze - né - ho,

2. jehož z veliké milosti / k naší mnohé potřebnosti /
 dal pro naše vykoupení, / a tak k věčnému spasení.

3. Skrze něj sliby naplnil, / z hříchů a smrti vymanil, /
 kázal o něm zvěstovati, / bychom jej mohli poznati,

4. řka: „Rcete dceři Siónské / z jistoty řeči prorocké, /
 církvi i každické duši, / ať se v něm cele utěší.

5. Aj, Král tvůj béře se k tobě / v lásce, v tichosti,
 v chudobě, / povstaň k němu ze sna svého, / přijmi Krále
 milostného.

6. Sliby jsou již naplněny, / s ním ti přichází spasení, /
 raduj se z jeho milosti, / obdaří tě účastností.“

7. Choďme všichni v světle jeho, / v víře učení čistého, /
 opusťme všechny temnosti / bludů, hříchů, nepravostí.

8. Oblecme se v ctnosti svaté, / v to roucho víry
 překrásné, / abychom v něm živi byli, / ve víře s ním vždy
 chodili.

9. Prosme všichni Krále svého, / nám hříšným
 milostivého, / ať nám ráčí pomoc dáti, / ve všem dobrém
 prospívati.

10. Ježíši Kruste, Králi náš, / který naši potřebu znáš, /
rač nám všechněm spomáhati, / ó dej s tebou kralovati.

T: Lukáš Pražský / Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: *Veni, redemptor gentium* / Písně chval Božských, 1541

443

1. K nám sklá-níš se, můj Krá - li, jak
K ne - be - sům pl - ným chvá - ly jak
při - ví - tat tě smím? Svým svět-lem
svůj hlas při - po - jím?
o - te - ví - rej mou du-ši ztemně-lou, ať
pozná tě v tvém dí - le a přijme lá-sku tvou.

2. Tvůj lid tě vděčně vítá / a vzývá s jásotem, / i já chci
žalmy zpívat / s radostí v srdci svém. / Mé nitro i má ústa /
ať slaví ze všech sil, / žes věrným Pánem zůstal, / v nouzi
nás navštívil.

3. Stín smrti mé dny svírá, / tíží provinění. / Ty hroby
otevíráš / a neseš vzkříšení. / Když od tebe se vzdálím /
a bloudím v hlubinách, / tam hledáš mě, můj Králi, /
přemáháš hřích i strach.

4. Vše učinil jsi, Kriste, / pro věčnou spásu mou, / teď
příprav srdce čisté / pro milost nesmírnou. / Co ve své
vzpouře ztrácím, / svévolí pokazím, / zas v hojnosti mi
vrátíš / svých darů bohatstvím.

5. Teď poslouchejte, hříšní, / a všem zvěstujte dál, /
do úzkostí a tísní / chce vstoupit králů Král. / Hle ve
dveřích již stojí / tvůj pastýř laskavý, / on všechny rány
zhojí / a křivdy napraví.

τ: podle Ludvíka Bohumila Kašpara Miloslav Esterle
m: Melchior Teschner, Der dritte Theil der geistlichen
Trawrbinden, 1614 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

444

1. Hle, přijde Pán, Spasitel náš,
ce - stu je - mu sprav - te,
přijde ža - da - ný Me - si - áš,
pří - by - tek pří - prav - te.
Přijde, přijde náš Spasitel,
všich - ni za - ple - sej - te,

při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel,
 chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

2. Ten, o němž prorokovali / svatí prorokové, / kterého zdávna žádali / všichni národové, / přijde, přijde náš Spasitel, / všichni zaplesejte, přijde, přijde Vykupitel, / chválu Bohu vzdejte.

3. Plesejte, svatí otcové, / kteří jste v temnosti, / neb stanou se věci nové, / plesejte radostí. / Přijde, přijde náš Spasitel, / všichni zaplesejte, / přijde, přijde Vykupitel, / chválu Bohu vzdejte.

4. Obrátte se, ó hříšníci, / a číňte pokání, / pro všechny, kdo jsou kající, / je čas smilování. / Přijde, přijde náš Spasitel, / všichni zaplesejte, / přijde, přijde Vykupitel, / chválu Bohu vzdejte.

T: Kancionál český, 1683 / Mešní zpěvy, 1989 / 2018

M: Kancionál český, 1683 / Kancionál čili Kniha duchovních zpěvů, 1863 / 2018

*Dobry Bože, v čase adventu
 očekáváme příchod tvého Syna.*

*Očekáváme toužebně každým okamžikem,
 že zaklepe na dveře našeho srdce
 a že je otevře své lásce.*

445

1. Těš se z Krista Krále, dcerko Si - ón-ská,
 Bo-ha se bo - jí - cí du-še všec - ka,
 že se přibral chudý v po-ní-že - ní,
 ma-je v so-bě hoj-né zbo-ha-ce - ní.

2. Rek udatný a ze všech nejsilnější, / k chudým, bídným
 nejlítostivější, / které sebou hojně zbohacuje, / sám se o ně
 mocně zasazuje.

3. Skloňte se jemu všech hor vysokosti, / moci, moudrosti,
 také svatosti, / pozdvihněte se, vy ponížení, / hrůzou
 soudů Božích předěšení,

4. neboť jemu Bůh nad vámi soud svůj dal / i všecku
 spravednost svou odevzdal. / S každým chce milostně
 naložiti, / kdo se ho vírou může chopiti.

5. Pojdte ochotně k němu, vy žíznící, / milosti Boží
 potřebující, / všichni, kdo se teprv obracíte, / i vy, kdo již
 s ním v smlouvě stojíte.

6. Hluší, slepí, kulhaví, zahynulí, / nejnižší, prostí,
 mdlí a zpozdilí, / též vy, znovu v hříchy uvedení /
 neb spravednostmi svými svedení,

7. berte z něho, kdo co potřebujete, / všichni v něm
plnou hojnost najdete, / sebe sám každému uděluje, /
kdo v nouzi své k němu přistupuje.

8. Požívejte ho s mnohým potěšením, / vzdejte jemu
chválu s díkčiněním: / Budiž chvála tobě, Pane Kriste, /
že ses v Panně vtělil pro nás jistě!

t: Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979

m: *Mittitur archangelus fidelis* / Vyšebrodský sborník, 1410 /

Jistebnický latinský graduál, c.1450 / Písně duchovní evanjelistské, 1615

446

1. Ve - se - le zpí - vej - me,
Bo - ha Ot - ce chval - me,
neb nám Sy - na své - ho
jed - no - ro - ze - né - ho
dal na vy - kou - pe - ní,
vzdej-me mu chvá-le - ní.

2. Čtvrtý Kristův příchod / známe z písma jistot: / první v těle jeho, / druhý v duch věrného / a třetí při smrti, / v čtvrtém má souditi.
3. Proč nejprve přišel, / když z svých nebes vyšel, / ráčil nám povědět: / by sebe dal v obět, / mzdu na vykoupení / za mnohé k spasení.
4. Dále též vyznal sám: / „Hle, příklad dal jsem vám, / kterak jsem já činil / a zákon naplnil, / taktéž i vy číňte, / vůli Otce plňte.“
5. Druhý příchod jeho / do srdce lidského / darem víry bývá, / proto se ozývá: / „Tluku již u dveří, / každý mi otevři
6. a hned vejdu mile, / obdařím té chvíle / předrahou milostí, / sebe účastností, / skrze Ducha svého / obživím věrného.
7. Já jsem ten vinný kmen, / jehož jest účasten, / kdo mou milost mívá, / se mnou spojen bývá / ve vnitřním životě, / v mé církvi jednotě.“
8. Po třetí přijíti / slíbil, když vyjíti / z těla věrný člověk / má již v budoucí věk, / by vyprovázel ho / do domu věčného.
9. Proto kázal bdíti / a střízlivě žíti, / by nás věrné našel, / kdykoli by přišel. / Blaze, kdo se chová / podle toho slova.
10. Čtvrtý příchod bude, / když den soudný přijde, / to bude hrozný den, / kdy půjdou z hrobů ven / v předěšení všichni, / bezbožní a hříšní.
11. Proto se připravme, / hotovi postavme / k svatému pokání / a v ctném obcování / v modlitbách trvejme, / tak Pána čekejme.

12. Rač, Pane, popřáti / v tvé pravdě zůstatí, / abychom
v ní bděli, / potom tě viděli, / Pána laskavého, / v den
příchodu tvého.

t: Lukáš Pražský, Písníčky, 1501 / Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979

m: Ave yerarchia / Vyšebrodský sborník, 1410 / Písně chval Božských, 1541

447

1. Ví - tej, Je - zu Kris - te,
ví - tej z Pan - ny či - sté,
z ne - bes vy - so - ko - sti,
pře - dra - hý náš ho - sti!
Od Ot - ce jsi vy - šel,
spa - si - ti nás při - šel,
tě - ší - me se to - bě,
pě - jí - ce v té do - bě:
Ví - tej, Krá - li náš!

2. Navštívil nás bídné / sluhy ve vězení, / nesa z lásky
divné / z bíd nám vyproštění. / S nebeským bohatstvím /
přišel k nám chudičkým, / bys nás obdaroval, / sebou
zbohacoval. / Vítej, Králi náš!

3. Král jsa předústojný, / Bůh náš všemohoucí, / stolec
maje věčný / i korunu skvoucí, / k nám ses v lásce sblížil, /
pro nás velmi snížil, / stal se lidem rovný, / zvolils život
skrovný. / Vítej, Králi náš!

4. Ó Siónská dcerko, / nermutiž se více, / Pán tvůj setře
tobě / každou slzu z líce. / Těš se z svého Krále, / zpívej
k jeho chvále, / jenž tvé ponížení / v slávu věčnou změnil. /
Vítej, Králi náš!

5. Povstaniž a vyjdi / vstříc mu s uctivostí, / milostně jej
přijmi / s pravou oddaností. / Aj nuž, vstříc ti jdeme, /
v srdcí stan tě zveme: / „Přijď a rač k nám vjíti, / věčně
s námi býti, / Kriste, Králi náš!“

r: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Zpěvník žalmů
a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Ave gloriosa virgo / Kodex Franus, 1505 /
Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512

*Pane a Bože náš,
děkujeme ti za to,
že nám dopřáváš milost nového začátku.
Dej, ať v průběhu adventní doby
roste naše radost a naděje.
Ať jdeme vstříc tvému Synu, Spasiteli světa.
Ať je náš život stále více prozářen světlem tvé milosti.
Na naši společné cestě adventním čekáním
nás veď svým svatým Duchem.*

podle římskokatolické liturgie

448

h A D

Před te - bou, Pa - ne, tem - no ztrá - cí
 La té - nè - bre n'est point té - nè - bre

G Fis h A

sí - lu svou, noc od - chá - zí a
 de - vant toi: la nuit com - me le

D e Fis⁴ Fis

den ja - sně zá - ří. Před te -
 jour est lu - miè - re. La té -

t: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Miroslav Heryán, Svítá, 1992

m: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Svítá, 1992

s: Songs and Prayers from Taizé, 1991 / Svítá, 1992

449

1. Těš se, dcer-ko Si - ón - ská,
ty cír - kvi kře - stan - ská,____
vzkřik - ni hla-sem ve - se - le,
ví - tej Spa - si - te - le,____
ple - sej mu s ra - do - stí,____
chval jej s mi - lo - stí,____
ne - boť pro te - be při - šel
ten ne - be - ský po - sel,____
Pán tvůj pře - žá - dou - cí.

2. Zapomeň svých úzkostí, / jichž máš zde v hojnosti, /
pro hříchy potlačená / a smrtí sevřená, / neb Bůh tvůj pro
tebe / sestoupil z nebe. / On tebe svou milostí / ze všeho
vyproští, / důvěřuj mu cele.

3. Král tvůj přišel již k tobě / v své božské osobě, /
aby tebe potěšil / a také obdařil. / Nelekej se jeho, / dal se
samého, / od Otce byl zaslíben, / on Davidův je kmen, /
věř již srdcem v něho.

4. Velmi v nízké podobě / k nám přišel pokorně, / v níž
všem hříšným pomáhal / a milost daroval. / K němu
se utíkej, / na něj spoléhej, / ač jsi hříchy zmazána, /
však máš toho Pána, / jenž tě zamiloval.

5. Proto sestoupil z nebe, / by očistil tebe, / viděn
milosti plný, / Kristus Pán jediný, / by tě obdaroval, /
též potěšoval, / léčil všechny neduhy, / pro něž způsob
sluhy / v člověčenství přijal.

6. Toho svatí otcové, / také prorokové / zdávna
předpovídali, / pro ten svět žádali, / aby zem navštívil, /
již se ponížil / v těle přechysté Panny, / Kristus, Pán
přeslavný, / což také naplnil.

7. Prosme my toho Krále / a žádejme stále, / ať nás
v své účastnosti / Duchem prvotnosti / zmocňuje a sílí, /
Spasitel milý. / Ó dejž to, věčný Pane, / ať s tebou díl
máme / nyní i na věky.

†: Martin Michalec, Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Písně chval Božských, 1541 / Písně duchovní evangelistské, 1564

450

1. Ví - tej nám, ho - ste pře - mi - lý,
nej - la - ska - věj - ší pří - te - li,
můj do - brý Je - ží - ši,
žá - dou - cí Je - ží - ši.
Du - ši svou ti o - tví - rám,
jak ty si to žá - dáš sám.

2. Veliký Bože z výsosti, / jak ty se snižuješ, / že z trůnu své velebnosti / v mé nitro vstupuješ! / Ve mně sám chceš přebývat, / svůj život do mne vlévat.

3. Já srdce své otevřené / rád tobě v oběť dám, / tvou láskou z vin očištěné / kajícím odevzdám. / Doufám jen v tvé milosti, / dej sílu mé slabosti.

4. Ty štědrý dárci, milost svou / v mé duši zachovej, / naездеjší pouť lopotnou / mi požehnání dej! / V tobě žiji, umírám, / mým Pánem buď jen ty sám!

т: Adam Václav Michna z Otradovic, Svatoroční muzika, 1661 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Adam Václav Michna z Otradovic, Svatoroční muzika, 1661

451

1. Slá - vy Pán při - chá - zí o - pět,
k nám při - chá - zí, vstříc mu pojd-me,

ha - le - lu - ja zpí - vej - me,
slav - ně Pá - na ví - tej - me!

Vem - te har - fy ze Si - ó - na,

ho - sa - na chcem ple - sa - ti,

a na ce - stu Pá - ně spěj - me

ra - to - le - sti me - ta - ti.

2. Zotvírejme Pánu svému / brány srdce vděčného! /
 V srdci máme advent slavit / Spasitele drahého, / v srdci,
 jež jest rouchem ctnosti / ke dni Páně zdobeno, / v srdci,
 které spasení své / má jen v Kristu složeno.

3. Pojď již tedy, Pane milý, / pojď, na tebe čekáme, / pojď,
 nad přeslavný tvůj advent / vzácnějšího nemáme. / Pojď
 a veď nás rovnou cestou / tam k Siónu věčnému, / tam,
 kde nebes Jeruzalém, / k setkání veď šťastnému!

τ: Jan Gustav Janata, *Písně cestou života*, 1890 / Zpěvník Českobratrské
 církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Robert Jan Nepomuk Führer, *Kniha chorální
 ku kancionálku*, 1847 / *Písně cestou života*, 1890 / 2018

s: *Písně cestou života*, 1890 / 2018

452

1. Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li,
 náš mi - lý Vy - ku - pi - te - li,
 jenž jsi při - jal_ člo - vě - čen - ství,
 u - kaž nám své_ slav - né_ bož - ství.

2. Zavítej k nám svou milostí, / z našich srdcí vyžeň zlosti, / bychom z tvého navštívení / mohli mítí potěšení.

3. Vítej, Kriste, drahý hosti, / k nám sestoupil jsi z výsosti, / kraluješ v nás svou milostí, / Ducha svého přítomností.

4. Zavítej z daru Božího, / nad tebe není lepšího, / neb tys ten poklad žádaný, / od Boha nám darovaný.

τ: Kancionál český, 1683 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Adam Václav Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, 1647

453

1. S ná-mi je Bůh náš, slyš-te, ná-ro-dy,
ze stud-ně je - ho na-važ-te si vo - dy
prav-dy a sí - ly, kterou znave-né-mu
dá - vá Pán věr - ný tvo-ru sla-bé-mu.

2. On doutnající knot neuhásí / a nalomenou třtinu nedolomí. / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

T: Cantus Sangalenses Pragenses, 1968 / 2018

M: Kancionál český, 1712 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

454

1. Noc ke kon-ci se klo-ní a
blízko je svit dne, nechť za-já-sa-jí
tó-ny vstříc hvězdě pře-ja-sné.
I ten, kdo ra-dost ztra-til, ať
při-po-jí svůj hlas a jitř-ní hvězda
vrá-tí tvým smutkům ra-dost zas.

2. Ten, jemuž všechno slouží, / se služebníkem stal, /
by zjevil lásku Boží / a dluh náš odepsal. / Ten, koho
vina víže, / ať znovu povstane, / vždyť Ježíš ruku z kříže /
podává k záchraně.

3. Už stíny ustupují, / dejme se světlem vést, /
kde v chudé skalní sluji / Bůh naším hostem jest. /
S ním jako dítě přišel / a smlouvu obnovil, / když ve vině
a pýše / jsme ztratili svůj cíl.

4. Noc tmavá ještě halí / ne jeden lidský žal. / Pojď
s námi Boha chválit, / kdo stál jsi opodál. / Ozářen Božím
světlem / unikneš temnotě / a nalezeš svůj Betlém /
i spásu v životě.

5. Bůh v temnotách je skrytý, / a přec je prozářil, /
když nechtěl odsouditi, / ač svět tak vzpurný byl. / Syn
Boží u tvých dveří / už stojí, tiše zve. / Kdo duši svou mu
svěří, / v něm věčnost nalezne.

τ: *Die Nacht ist vorgedrungen*, Jochen Klepper, Kyrie. Geistliche Lieder, 1938 /
Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Johannes Petzold, *Neue Gemeindelieder*, [1940] / Manfred Schlenker / 2018

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

455

kánon
1.

Noc ke kon - ci se klo - ní

2.

a blíz-ko je___ svit dne,___

3.

a blíz-ko je___ svit dne._____

τ: *Die Nacht ist vorgedrungen*, Jochen Klepper, Kyrie. Geistliche Lieder, 1938 /
Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Johannes Petzold, *Neue Gemeindelieder*, [1940] / Manfred Schlenker / 2018

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

456

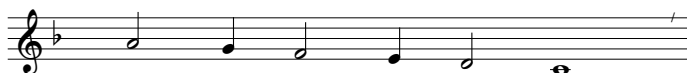
1. Všich-ni věr - ní kře - sta - né,
pa - ma - tuj - me spo - leč - ně

ve - sel - me se ny - ní,
Kris - to - va vtě - le - ní,

v němž mi - lost svr - cho - va - ná

nám jest pro - cá - zá - na

od Bo - ha pře - do - bré - ho,

la - ska - vé - ho Pá - na.

2. On sám se již slitoval / nad všechněmi námi, /
když viděl, že zlý ďábel / panuje nad námi. / Pro Adama
prvního / v hřích jsme uvedeni, / proto nový zaslíben /
Adam k spomožení.

3. Co Bůh zdávna uložil / v své přetajné radě, / to již
zjevně naplnil, / když poslal ku Panně / Gabriela anděla /
z nebeské výsosti, / aby jí oznamoval / noviny radosti.

4. Děť: „Ty jsi požehnaná / nade všechny jiné, / chce mítí Pán nebeský / v tobě bydlení své / a v tvém čistém životě / své lidství složití, / Duchem svatým předivně / to vše způsobiti.“
5. Panna se podivila / té andělské řeči, / jak by se státi mohly / oznámené věci. / Anděl jí to zvěstoval, / že se z Boha stanou, / protože nic nemožné / není tomu Pánu.
6. „Plod svatý v tvém životě / slouti má Syn Boží, / na který sám Bůh Otec / moc tu a čest vloží, / by na trůnu Davida / na věky kraloval, / lid ospravedlňoval, / v sobě posvěcoval.“
7. „Aj, já,“ tak dí, „pokorná / služka Pána svého, / staň se mi, posle věrný, / podle slova tvého.“ / A tu pak v jejím těle / ráčil se vtěliti / ten, jenž smrti oddané / nás měl obživiti.
8. Národům zvěstováno / do všech pokolení, / že Bůh člověk učiněn / pro lidské spasení. / Bydlil s lidmi na světě, / v pokoře přebýval, / milost zcela ztracenou / nám pracně dobýval.
9. Chvalme Boha vesele, / spolu zpívající / a v svém srdci plesejme, / čest mu vzdávající / z daru tak velikého – / Syna vtěleného. / Buď věčně požehnáno / svaté jméno jeho.

τ: Martin Michalec, Písně chval Božských, 1541 / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Evangelický zpěvník, 1979
m: *Gaudeamus pariter omnes et singuli* / Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541

457

1. Ve-le-bí du-še má sva-té-ho Bo-ha
za je-ho skutky a zna-me-ní mnohá;
že se v nich při-blí-žil ke své-mu li-du,
na-dě-jí o-zá-řil vin je-ho bí-du.

2. Nad obzor adventu hvězda, hle, vzhází, / království
Boží k nám cestu si razí. / Zaplesá Boží lid, přivítá vše /
milosti plného Immanuele.

3. Pán Bůh nám učinil veliké věci, / o kterých mluvili
pradávní svědci. / Svaté má jméno a ve slovu stojí, / milost
svou dává těm, kdo se ho bojí.

4. Ramenem přemocným pokoří lháře, / skrbličky zažene
hněvem své tváře, / mocnáře mamonu ze stolců sklátí, /
hladové nasytí, právo jim vrátí.

5. V pokání před Bohem pokorně stůjme, / Syn jeho
přichází, jenž se nás ujme. / Vítej nám, vítej nám
v adventním čase, / v tobě duch zkrušený ožije zase!

τ: Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957

m: Zpěvník Církve československé, 1957

